

Vi er 3 nyuddannede pædagoger fra Odense der i sommeren 2010 var 2 måneder. De 4 af ugerne boede vi på Lipela 1. Vi fandt børnehjemmet på nettet, og Peter og Jane har hjulpet os rigtig meget med at planlægge vores tur, og har i hele forløbet været meget hjælpsomme.

Man skal forberede sig på noget af et kulturchok når man kommer til Kenya, og specielt til Lipela som ligger i smukke omgivelser ”langt ude på landet”. Det tager ca en time af gå fra Lipela til den nærmeste by, hvor der er supermarkeder m.m, derfra tog vi flere gange de lokaler busser indtil en lidt større by, hvor der var et større udvalg af butikker, netcaféer og spisesteder. Alle vi mødte var utrolige søde og hjælpsomme og man skal ikke være bange for at spørge. Folk vi mødte på vores vej, kigger fordi man er hvid, men vi oplevede på intet tidspunkt noget ubehageligt.

Vi blev taget rigtig godt imod på Lipela af både voksne og børn, og efter et par timer var vores rum indrettet med senge, myggenet osv.

De første par dage var det lidt af en udfordring, at finde os til rette, vi kom med en masse energi og var opsat på at skulle hjælpe dem. I stedet blev vi betragtet som deres gæster der ikke skulle hjælpe og blev vartet op af både voksne og børn. Vi var (heldigvis) stædige og efter nogle dage gik vi så selv i gang med div. Køkkentjanser (vaske op, gøre rent, hugge brænde, skrælle grønsager osv.) Personalet grinede lidt af os i starten, men vores relation til dem og børnene blev meget bedre, da de fandt ud af, at vi ikke ønskede at blive behandlet anderledes end dem.

Der er ingen tvivl om at alle børnene på Lipela har det godt, der er en god stemning og alle har en livsglæde som vi blev helt betaget (nærmest misundelige) over. Selvom vi ofte oplevede at blive misforstået pga. sproget, så kunne personalet og de store børn fint engelsk.

Vi havde stor succes med at spille rundbold med børnene, vi introducerede dem for forskellige sanglege og lavede rigtig meget sjov med specielt de store børn der har rigtig meget humor.

Det er en stor fordel når man er på Lipela, at man selv er meget nysgerrig. De fleste ting kan lade sig gøre, hvis man bare selv spørg eller går i gang. Vi fik arrangeret forskellige 1. dags ture med hjælp fra personalet, men man skal spørge mange gange og bede om konkrete svar, for ingen tvivl om at mentaliteten i Kenya er ”HAKUNAMATATA” – Ta’ det roligt, ingen problemer..

